

INTERVIEW Bewoners over eerste maanden Thuishuis

'Mooie balans tussen alleen en samen zijn'

Van alleenstaand naar samenwonen met een ietwat bijzondere 'familie'. In het kort is dat wel de grootste verandering in het leven van Hermine Verburg (58) en Ria Verhoeven (85). Zij zijn de jongste en oudste van het uit zes bewoners bestaande Thuishuis in Noordwijk. Een nieuwe woonvorm voor mensen die gezamenlijk een aantal voorzieningen delen, maar toch op zichzelf wonen. „Een mooie balans tussen alleen en samen zijn”, noemt de jongste het.

Peter van der Hulst
pvan.der.hulst@mediahuis.nl

Noordwijk ■ Verburg vindt het belangrijk om meteen maar een groot misverstand uit de wereld te helpen. Een Thuishuis heeft niets met begeleid wonen te maken en is evenmin aan een zorginstantie verbonden. Het aan de Hendrika Duysterstraat (terrein voormalige Northgohal) gelegen wooncomplex biedt onderdak aan senioren die niet meer alleen willen wonen. Een soort studentenwoning voor 55-plussers, in dit geval vier vrouwen en twee mannen.

„Maar mensen denken van alles over ons. Als er monteurs komen die deze woonvorm niet kennen vragen ze of ik de leidster ben van deze instelling”, zegt Verburg. „Het is gewoon een manier van wonen”, vult Verhoeven haar aan,

gezet aan de grote keukentafel in het gemeenschappelijke deel. Verburg, lachend: „Al hebben we bij de opening wel de rollators verstopt, anders is dat weer zo beeldbevestigend. Zo ijdel zijn we dan ook wel weer.”

Ritme

Naast een centrale huiskamer met grote keuken waarin geregeld voor de hele groep wordt gekookt, leidt een deur naar een binnenplaats die wordt gedeeld met de bewoners van aangrenzende huizen. Aan weerszijden van de huiskamer liggen de appartementen waar de zes 'thuishuizers' zich kunnen terugtrekken. In het privégedeelte is een zitgedeelte met een klein keukenblok en zijn er sanitaire voorzieningen, een slaapkamer en opslagruimte. Voor gasten die een nachtje willen blijven slapen is er een extra kamer in het gemeenschappelijke gedeelte. Elk van de

bewoners kan zo zijn eigen leven leiden, volgens het eigen ritme. Verburg: „Zo is Anneke soms al om vijf uur op. Ik ben altijd een van de laatsten. Als ik ontbijt kom maken, gaat Anneke al lunchen.”

Studentenhuizen

Wanneer aan de bijzondere woonvorm hoeft ze niet. Tijdens haar universitaire opleiding woonde ze al in studentenhuizen en dat beviel haar wel. Na negentien jaar alleen in Noordwijk te hebben gewoond, was ze daarom bewust op zoek naar een concept waarbij ze met anderen zou kunnen samenwonen. „Ik moest een tijd na een knieoperatie thuiszitten met een gestrekt been. Ik heb best een groot sociaal netwerk, maar iedereen werkt overdag en dan ben je best veel alleen. Ik heb daarom ook naar tiny houses gekeken. Ik wil graag onderdeel zijn van een gemeenschap, het gaat mij om de groep. Om die reden had ik me ook aangemeld voor een Knarrenhof, maar dat hebben ze hier nog niet. Totdat vorig jaar de eerste bijeenkomst voor dit Thuishuis was. Nu zie ik iedere dag iemand, spreek iedere dag iemand en lach ik iedere dag. Maar ik kan ook genieten van de stilte. Ik vind dit echt de perfecte manier van wonen.”

Nervositeit

„Ja, we lachen veel”, beaamt Verhoeven. Al was dat enige tijd wel anders. De senior van het gezelschap moest plotseling haar woning uit en had geen alternatief. „Het huis waar ik in zat huurde ik particulier, maar de mensen wilden het zelf weer gebruiken. Ik was met veel nervositeit aan het zoeken en heb me overal opgegeven.”

De verlossing kwam van Jan Ruyten, de bedenker van het Thuishuis, dat in Noordwijk nu de eerste vestiging in de Bollenstreek heeft. „Ik had bij die mogelijkheid helemaal niet stilgestaan, moest enorm wennen aan het idee. De anderen waren hier al maanden mee bezig, ik sloot pas in december aan. Maar het is echt fantastisch, we hebben het zo gezellig met elkaar. We praten over van alles, drinken koffie met elkaar, eten met

Ria Verhoeven en Hermine Verburg in de gezamenlijke woonkamer.

FOTO'S TACO VAN DER EB

elkaar en hebben elke week een middag waarin we allerlei zaken met elkaar door spreken. Alle sceptische gedachten die ik in het begin had, zijn nu weg. Ik zei nog tegen een andere bewoner wat een boferd ik eigenlijk ben.”

Generatiekloof

Maar iemand van 58 samen met iemand van 85, gaat dat wel? Is er dan geen sprake van een generatiekloof? Verburg: „Dat dacht ik in het begin ook. Ik had toch een beetje het gevoel dat er een moeder bij de groep kwam, maar dat was een vooroordeel van mij. Het gaat gewoon hartstikke goed. Ria heeft andere verhalen, een andere historie, maar daardoor bekijk je dingen ook van een andere kant.”

En noem een 85-jarige die als een Bondgirl de cijfercombinatie 007 in haar mailadres heeft staan maar eens oud van geest. Verhoeven: „Ik ben toch een beetje van deze tijd. Daarop heeft Jan Ruyten ook gezocht. Het moeten mensen zijn die bij elkaar passen. Het is heerlijk hier, niets is verplicht.” Al maakt het motto van het Thuishuis – 'Samen oud worden' – wel duidelijk dat het niet allemaal vrijheid, blijheid is. Verburg: „We zijn geen mantelzorgers, maar je hebt er wel zorgen bij, je houdt elkaar in de gaten. Ria woonde hier net toen ze op een brancard naar het zieken-

huis werd vervoerd, dan ben je best wel van slag. Je hebt er toch een soort van familie bij.”

Ergernissen

Zoals in ieder huis, zijn er ook de ergernissen. „Dat is toch menselijk”, reageert Verhoeven. Bovendien hebben de bewoners dankzij de gesprekken met Jan Ruyten geleerd hoe te voorkomen dat die sfeer gaan bepalen. Verburg: „We weten hoe we het uit moeten spreken.” Dat gebeurt tijdens een wekelijkse bijeenkomst met alle bewoners. Verhoeven: „Dan blijft het niet hangen.”

„Ik heb vier zoons”, vervolgt ze. Ook zij zien de grote voordelen hiervan en zeggen wel eens: 'Mam, anders had je nu alleen in een appartementje gezeten'. Toen mijn schoonmoeder 65 was, werd er voorzichtig geïnformeerd of zij zich niet in moest schrijven voor het bejaardentehuis. Toen ik 65 was, sprong ik nog overal overheen. Dan is dit op mijn leeftijd toch een schitterend alternatief.”

Verburg: „Het is fantastisch dat woningcorporatie Stek het heeft aangedurfd om hier in de wijk een

Thuishuis neer te zetten. Ik zou echt een ambassadeur willen zijn voor dit soort woningconcepten.”

Ria Verhoeven in haar woning.

Hermine Verburg in haar appartement.

„Nu zie ik iedere dag iemand, spreek iedere dag iemand en lach ik iedere dag

„Toen mijn schoonmoeder 65 was, werd er voorzichtig geïnformeerd of zij zich niet in moest schrijven voor het bejaardentehuis